

5. korizmena nedjelja C

Ni ja te ne osuđujem.

Idi i odsada više nemoj grijешiti! (Iv 8,11)

Prvo čitanje

Izaija 43,16-21

Ovako govori Gospodin koji put po moru načini i stazu po vodama silnim; koji izvede bojna kola i konje, vojsku i junake, i oni padoše da više ne ustanu, zgasnuše, kao stijenj se utrnuše: "Ne spominjite se onog što je bilo, nit mislite na ono što je prošlo. Evo činim nešto novo; već nastaje. Zar ne opažate? Da, put ću napraviti u pustinji, a staze u pustoši. Slavit će me divlje zvijeri, čagljji i nojevi jer vodu ću stvorit u pustinji, rijeke u stepi da napojim svoj narod, izabranika svoga. I narod koji sam sebi sazdao moju će navješćivati hvalu!"

Drugo čitanje

Filipljanima 3,8-14

Braćo i sestre! Sve gubitkom smatram zbog onoga najizvršnijeg, zbog spoznanja Isusa Krista, Gospodina mojega, radi kojega sve izgubih i otpadom smatram: da Krista steknem i u njemu se nađem – ne svojom pravednošću, onom od Zakona, nego pravednošću po vjeri u Krista, onom od Boga, na vjeri utemeljenoj – da upoznam njega i snagu uskrsnuća njegova i zajedništvo u patnjama njegovim, ne bih li kako, suobličen smrti njegovoj, prispio k uskrsnuću od mrtvih. Ne kao da sam već postigao ili dopro do savršenstva, nego – hitim ne bih li kako dohvatio jer sam i zahvaćen od Krista. Braćo i sestre, ja nipošto ne smatram da sam već dohvatio.

Jedno samo: što je za mnom, zaboravljam, za onim što je preda mnom, prežem, k cilju hitim, k nagradi višnjeg poziva Božjeg u Kristu Isusu.

Evandjelje

Ivan 8,1-11

U ono vrijeme: Isus se uputi na Maslinsku goru. U zoru eto ga opet u Hramu. Sav je narod hrlio k njemu. On sjede i stade poučavati. Uto mu pismoznanci i farizeji dovedu neku ženu zatečenu u preljubu. Postave je u sredinu i kažu mu: "Učitelju! Ova je žena zatečena u samom preljubu. U Zakonu nam je Mojsije naredio takve kamenovati. Što ti na to kažeš?" To govorahu samo da ga iskušaju pa da ga mogu optužiti.

Isus se sagne pa stane prstom pisati po tlu. A kako su oni dalje navaljivali, on se uspravi i reče im: "Tko je od vas bez grijeha, neka prvi na nju baci kamen." I ponovno se sagnuvši, nastavi pisati po zemlji. A kad oni to čuše, stadoše odlaziti jedan za drugim, počevši od starijih. Osta Isus sam – i žena koja stajala u sredini. Isus se uspravi i reče joj: "Ženo, gdje su oni? Zar te nitko ne osudi?" Ona reče: "Nitko, Gospodine." Reče joj Isus: "Ni ja te ne osuđujem. Idi i odsada više nemoj grijешiti."

Za razmišljanje

Isusov nastup u hramu opet privlači pažnju naroda, pismoznanaca i farizeja. Pitanje je li on obećani mesija ili nije ne prestaje se postavljati. Ljudi koji su susreli Isusa ne mogu se zadovoljiti privremenim odgovorima. Oni se moraju s njim suočiti kako bi dospjeli do konačne odluke. Pa i pitanja kojima pismoznanci obasipaju Isusa ne smiju se prebrzo odbaciti kao zlobno "isprobavanje", nego ih treba shvatiti kao iskreno traženje jasnoće u vezi Isusa. Kao učitelj Isus bi trebao poznavati božanske zakone i kao Mesija ih bez pridržaja prihvaćati. Da bi ga se prepoznalo kao dugo iščekivanog otkupitelja, trebalo bi ga, dakle, pitati što je dobro, a što zlo, što je od Boga dozvoljeno a što zabranjeno. Takvo razmišljanje je blisko onim ljudima koji svoj odnos prema Bogu bitno povezuju s pridržavanjem božanskih zapovijedi. Stoga i Isus može samo onda biti Mesija, ako kao jedini ispravni nauk priznaje nauk pismoznanaca. Zastupa li pak neki drugi stav, ne postavlja se protiv ljudskih zakonodavaca, nego protiv samog Boga i stoga ne može biti obećani otkupitelj.

Ta razmišljanja jesu logična, ali se nalaze na potpuno drugoj razini nego Isusovo djelovanje. Ona ne dopuštaju osobni susret s Bogom koji jedini može omogućiti pravu odluku. Povjerenje i vjera ne daju se zatvoriti u okvire, nego crpe snagu iz poštivanja slobode bližnjega i ljubavi prema njemu. Ali čini se da za takve međuljudske susrete farizejima i pismoznancima nedostaje antena. Na djelu uhvaćena bludnica dobra je prilika da se Isusa iskuša. Za poznavatelje Pisma slučaj je jasan: zakon se mora ispuniti po svaku cijenu jer je to volja Božja. Za Isusa pak nije odlučujuća zapovijed nego ljubav Božja. Ljudske suce spretno podsjeća na njihove vlastite pogreške i navodi ih na to da mjerilo kojim mjere ženin prekršaj primjene na sebe.

U tom susretu grešnice s Isusom vidi se da nijedan grijeh ne može biti tako velik da bi spriječio susret s Isusom. Ali svaki grijeh može bit povod susreta s Isusom. Isus zna kako grijeh sam po sebi može opterećivati, tako da je svaka osuda suvišna. Onome tko se kaje za svoj grijeh ne treba se nepotrebno otežavati obraćenje. Isus, doduše, ne umanjuje značenje grijeha. On grijeh i grešnicu uzima ozbiljno. Žena od Isusa ne očekuje nekakvo sažaljenje, nego oprostjenje grijeha koje joj donosi pomirenje i zajedništvo s Bogom i ljudima.

Isusov način razgovora s grešnicima može nam biti primjerom ophodnje s ljudima koji su upali u krivnju. Naš susret s njima trebao bi biti u znaku njegova razumijevanja, suosjećanja i takta. Zapovijedi nisu dane da bismo imali zakone i sudili, nego kao norme koje nam pokazuju koliko smo upućeni na milost i milosrđe Božje. Osuđivanje i neuzimanje u obzir ne pomažu ni drugima ni nama samima. Izliječiti i pomoći može samo ljubav.